

Може, я сиджу й даремно,
може, що й побачу.
За вікном — нікого. Темно.
Там лиш Хоха плаче.

Так півночі десь никає
у саду... В городі...
Де буває — не буває,
а все тільки в шкоді.

Не нагрімають на Хоху
ні мама, ні тато.
Через те вона нітрохи
не йде ночувати.

Гульма цілу ніч гуляє,
до самої втоми...
Може, Хоха і не знає,
що я сама вдома?

Х о х а — образ давнього українського фольклору. Хохою лякали дітей.